

begrebet er muligvis »hjemmelavet«, men nyt er det vel ikke. Der er jo stort set tale om, at selvstændige, der benytter virksomhedsordningen, får opgjort deres indkomst på samme måde, som det efter gældende regler sker for hovedaktionærer. En hovedaktionær beskattes også af *udtræk* fra selskabet, hvad enten det sker i form af løn eller udbytte.

Det påpeges, at »hjemmelavede« indkomstbegreber som oftest vil give mulighed for skattetænkning. Til illustration heraf er der i artiklen to eksempler. Det ene er beskrevet i figur 3, det andet er den »finansielle pakkelse« i ramme 3. (Søjlediagrammet i ramme 4 hører til ramme 3).

Eksemplet i tilknytning til figur 3 bygger på en antagelse om, at indfrielsesgevinster på

lån, der udstedes til en forud fastsat overkurs i forhold til indfrielseskursen, er skattefri. Som antydnet i artiklen er denne forudsætning *ikke* opfyldt. Efter § 5, stk. 5, i lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld er sådanne gevinster skattepligtige for debitor i det år, hvor fordringen stiftes. Dermed er det udelukket, at sådanne arrangementer kan gennemføres med fortjeneste.

I ramme 3 beskrives en finansiell pakkelse, der efter Christen Sørensens opfattelse kan anvendes til at konvertere personlig indkomst til kapitalindkomst.

Der kunne være tale om følgende arrangement mellem 2 personer, der begge benytter virksomhedsordningen:

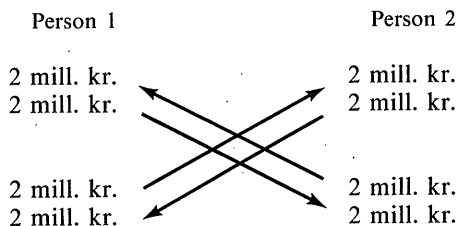
#### Virksomhedsdel:

Lån til 20 pct. rente.....  
Udlån til 10 pct. rente .....

#### Privat del:

Udlån til 20 pct. rente .....  
Lån til 10 pct. rente.....

(Pile angiver, hvorfra og hvortil lån ydes).



Ved arrangementet får begge personer en nettorenteudgift i deres virksomheder på 200.000 kr. og en nettorenteindtægt på 200.000 kr. i deres privatøkonomi. Der sker ingen udtræk fra virksomhederne, og det *fordu* sættes i artiklen, at alle lån og udlån kontantværdiansættes til kurs 100. Arrangementet udløser derfor ingen skatter. Kapitalafkastgrundlaget er uændret, hvorfor det beregnede kapitalafkast også vil være det, for så vidt det kan rummes i overskuddet, efter at dette er nedsat med nettorenteudgifter på 200.000 kr.

Under disse forudsætninger vil gevinsten på arrangementet, der omfatter transaktioner på i alt 8 mill. kr., kunne udgøre 24.000–36.000 kr., når der bortses fra alle omkostninger.

Dette arrangement rummer tilsyneladende store muligheder. I praksis er situationen nok noget anderledes. Hvis de involverede parter skal være rimeligt sikrede over for hinanden, må arrangementet nok i vidt omfang hvile på krydsende ensartede rettigheder. Det vil så

være vanskeligt at overbevise ligningsmyndighederne om, at et sådant arrangement har reelt indhold. Uden reelt indhold skal arrangementet tilsidesættes ligningsmæssigt. Da arrangementet medfører en oppustning af de finansielle aktiver og passiver i såvel virksomhedsdel som privatdel, vil det være åbenbart for ligningsmyndighederne, når der er anledning til at undersøge sådanne arrangementer.

Hertil kommer, at virksomhedsdelen ikke er en juridisk enhed og derfor ikke vil kunne yde de udlån, der er et led i »pakken«. Sådanne private udlån kan kun ydes af ejeren, det vil sige fra persondelen. Konsekvensen heraf er, at et beløb svarende til udlånets størrelse efter lovforslaget anses for hævet og beskattes (eller medfører rentekorrektion).

Endelig skal alle aktiver og passiver opgøres til kontantværdi. Det vil medføre, at lån, der forrentes med en langt højere rente end markedsrenten – afhængigt af lånetype, løbetid m.v. – ansættes til kurser, der væsentligt overstiger 100. Dette vil automatisk reducere